

- Október 1.-én vasárnapon hitoktatás lesz az elsőáldozásra felkészülő gyermekek számára.
- Október 8.-én vasárnapon a németek készítenek ebédet és mindenkit szeretettel várnak. Ugyanezen a napon tartják meg a “Kirchweihfest” ünnepüket amely délután 1:00 órakor kezdődik. A műsor alatt fellép táncsoportjuk, a “Donauschwäbische Tanzgruppe.”
- Október 21.-én szombaton tartjuk meg a negyedik Los Angeles-i Magyar Ételek Fesztiválját itt a Szent István templomban. Az esemény reggel 10:00-kor kezdődik és éjfélig tart. További felvilágosításért forduljanak Baki Józsihoz.
- Október 22.-én vasárnap a Szent István Egyesület (SzIE) készít finom ebédet. Délután 2:30-kor kezdődik a dicsőséges 1956-os magyar forradalomra való megemlékezés a MacArthur Park-ban. Vegyünk részt minél többen! A SzIE tagjai koszorút helyeznek az 56-os szobornál.

Betegeink;

• Rácz Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákné Túri Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Kati
• Juhász Kató	Szolga Bálint
• Redler Mária	Béres János
• Bojtor Olivér	

Halottaink;

• Mohos Piroska	Jancsó Gyula
• Sándor Valéria	Zima Floriánné
• Samay Ildikó	Shirley Snyder
• Wendell Weiss	Ailer Magda

(Mt21,28-32) A példabeszédben az édesapa mindkét fiát a szőlőbe rendelte. A parancsszóra egyikük nemet mondott, később azonban mégis elment. Másikuk igent mondott, de mégsem ment el. Mindkettő bűnbánatra szorult, de az első lett is bűnbánó. Mindkettő bűnös volt, de az első kevésbé, mert a cselekedet többet ér mint a szó. Az Úr

vámosra alkalmazta a példabeszédet a farizeussal szemben. A vámosok és utcanők nyíltan vétkeztek az első fiához hasonlóan, aki nyíltan megmondta édesapjának, hogy nincs kedve szolgálnia neki. Az írástudók és farizeusok bűnei rejtve maradtak, míg nem jut el az idő teljessége, amikor a Keresztelőben később pedig Jézusban sem hittek. Hasonlóképpen a második fia bűne rejtve maradt, amíg a szőlő nem hozott termést.

Azok a katolikusok, akik a cigányokat megvetik nem egyszer így panaszkodnak: „Gyermekeiket nem küldik az iskolába, hanem otthon a bűnözésre oktatják. Az államtól kapott pénzből élnek, ahelyett hogy dolgoznának. Még rosszabb, olyan sok gyermekük születik, hogy lassan az övék lesz az ország.” Ilyen általánosításoknak nem tagadnám meg minden alapját a valóságban, viszont az ő bűneiket felsorolni, minden bűnünk megemlítése nélkül is a farizeusi gőg egyik tünete. A gőgös emberrel kapcsolatos mindenség felsőbbrendű. Bűneit is csiszoltnak találja, mások százalmas bűneihez képest. Talán ezért maradnak törvénytelenek bűneik, míg a mi bűneink nem régen emberi joggá váltak – legalább is az USA-ban. A csalás illetve a lopás nem a mi esetünk. A gyermek után érzett kevés szeretettel teli anyagias hedonista életmód azonban igen. Végül is mind a kettőnk bűnös, de a tipikus cigány előbb kerül a mennyországba, mint a névleges katolikus mert civilizáltabb.

Bármennyire is igyeksenek egyesek a mexikóiakat a cigány mintájába önteni, egyedül a bőrszínükben illetve a sok gyermekükben hasonlítanak egymáshoz. Minden bűnünket figyelmen kívül hagyván az ő bűneik litániáját elszavaljuk: „Városunkban egyedül ők maradnak majd. Nem tanulnak angolul amint mi, amikor először idekerültünk. Törvénytelenül jutnak be az országba.” Gyermekeik állítólag rendetlenek, s ez rossz fényt vet a szüleikre. Viszont mit is mondhatnánk az amerikaiakról, akiknek a szívében nincs elég hely a kellemetlenséget okozó gyermekek számára – azokról, akik ugyanannyi pénzért még félannyit se dolgoznának? „Mond meg mid van amit nem kaptál volna?” mondja Szt. Pál. Mindenünk Isten ajándéka, még szüleink jó példája is. Máskülönben, ha a lopásra tanítottak volna, akkor minden bizonnyal tolvajok lennénk. Korántsem örüljünk mások bűneinek, hanem inkább remegve mondjuk: „Isten kegyelme nélkül én is ugyanígy járnék.” Ámen!

English / 2017 Sunday 26A

(Mt21:28-32) A father asked both his sons to work in his vineyard. One son said he wouldn't serve his father, but did. The other son said he would but didn't. Both needed repentance, but only the first son actually repented. Both were guilty, but the first son less so since actions speak louder than words. Our Lord applies the parable to publican as opposed to Pharisee. The sins of the harlots and tax collectors were public, like the

first son's sin in the parable. He told his father of his unwillingness to serve. The sins of the scribes and Pharisees were concealed, like the second son's sin, which only came to light later when the vineyard yielded no grapes. The scribes and Pharisees' secret sin came to light at the fullness of time when they refused to believe John the Baptist and later Jesus.

Catholics who despise the Gypsies frequently recite their list of grievances against them: "They teach their children how to steal instead of sending them to school. They collect money from the government instead of working. Still worse, they have so many children that soon they will take over." Without denying some basis in reality for these generalizations, listing "their" sins without mentioning "ours" is another example of Pharisaical pride. Everything about the proud man is superior. He even finds his sins sophisticated compared to the deplorable sins of other men. Maybe that's why their sins remain illegal, while ours have more recently become human rights – at least in the USA. Fraud and theft aren't our cup of tea, but a hedonistic materialistic lifestyle with little love for children definitely is. We are, after all, both guilty. But the gypsies will enter the kingdom of God before us because the stereotypical Gypsy is more civilized than the secularized Catholic.

Try as some may to shoe the Mexicans into the Gypsy mold, the only similarities are darker skin and lots of children. Without the slightest mention of our sins, we recite the litany of theirs: "They are taking over the city. They don't learn English like we did. They enter the country illegally." Their children are said to be unruly, which reflects on their parents. What about Americans who haven't enough room in their hearts to put up with the inconvenience a child means – who aren't willing to do half the work for the same pay? "Name something you have that you have not received!" says St. Paul. Everything is God's gift, even the good example of our parents. Otherwise, had they taught us to steal, then no doubt we would be thieves. Far from giving us a feeling of superiority, the thought of another's sins should cause us to tremble and say, "But for the grace of God, there go I, Lord." Amen!